

Sygn. akt III KK 79/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Gravowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **M. B.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k. i art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 1 kwietnia 2021 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w B.

z dnia 14 października 2020 r., sygn. akt II K (...),

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej grzywny i sprawę w tym zakresie przekazuje
Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

M. B. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 20 sierpnia 2020 r. w B., wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 0,475 grama netto, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

II. w dniu 20 sierpnia 2020 r. w B. na ul. (...), kierował samochodem osobowym marki O. o nr rej. (...) znajdując się w stanie pod wpływem substancji psychotropowej - amfetaminy, posiadając ją we krwi w stężeniu 124 ng/ml, tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w B., wyrokiem nakazowym z dnia 14 października 2020 r., sygn. akt II K (...),

1. uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia przyjmując, że stanowi on wypadek mniejszej wagi z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 3 tej ustawy w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 20 zł;

2. uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 20 zł;

3. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 2 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. połączył wymierzone w pkt 1 i 2 wyroku kary grzywny i wymierzył oskarżonemu karę łączną grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 20 zł;

4. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat;

5. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

6. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 20 sierpnia 2020 r. Ponadto orzekł o dowodach rzeczowych i kosztach sądowych.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 4 listopada 2020 r.

W dniu 4 marca 2021 r. kasację od tego wyroku wniósł na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. Prokurator Generalny.

Zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej grzywny na niekorzyść oskarżonego. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k., polegające na wymierzeniu oskarżonemu, w wyniku połączenia orzeczonych odpowiednio w pkt 1 i 2 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku kar jednostkowych grzywny w wysokości 40 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych oraz w wysokości 70 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, kary łącznej grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, to jest poniżej najwyższej z kar jednostkowych podlegających łączeniu.

W oparciu o powyższe wniósł o uchylenie pkt 3 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, stąd jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma skarżący, że Sąd Rejonowy w B. wymierzając oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 20 zł każda rażąco naruszył art. 86 § 1 k.k., co miało istotny wpływ na treść wyroku.

Przepis ten, w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020 r., stanowi, że sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy łącząc wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe grzywny winien był, w ramach sędziowskiej swobody wymiaru kary, orzec karę łączną wyższą niż 70 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda, ponieważ taką właśnie karę wymierzono oskarżonemu za drugi z przypisanych mu czynów. Tymczasem Sąd ten wymierzył M. B. karę łączną grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, czyli karę niższą niż wyższa z kar podlegających łączeniu.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego istotnie, konsekwentnie przyjmuje się, że art. 86 § 1 k.k. wyznacza dolną i górną granicę kary łącznej, możliwą do orzeczenia na podstawie uprzednio orzeczonych kar jednostkowych, a jej wymierzenie poniżej dolnej granicy lub powyżej górnej granicy stanowi przyczynę uchylenia zaskarżonego wyroku w toku postępowania kasacyjnego (por. np. wyroki SN: z dnia 18 kwietnia 2019 r., III KK 43/18, z dnia 13 grudnia 2017 r., IV KK 161/17, z dnia 1 października 2014 r., II KK 142/14).

Nie ulega więc wątpliwości, że zaskarżony wyrok, jako dotknięty podniesionym w kasacji uchybieniem, stanowiącym rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na jego treść, ostać się nie może.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy uchylił ten wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej grzywny i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd ten ustali wysokość kary łącznej grzywny z uwzględnieniem treści art. 86 § 1 k.k.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.